живемо під чортом неначе під Богом
і вправно жонглюєм словами
в яких від глибин від прасуті святого
немає ні грама

заплутані ми у своїх переплутах
у путах своїх нерозривних
а хто розриває розрубує пута
той бачиться дивним

а в кого святого нема за душею
ні краплі малої
той в'яже петлю і кидає на шиї
на душі героїв

а кого ті пута затягнуть до краю
у чорну годину
на власну той шию петлю одягає
на душу невинну

а іншим байдуже бо інші не знають
дороги у вічне
над стомленим світом Танатос витає
і душі калічить